

EVROPSKÁ UNIE

EVROPSKÝ PARLAMENT

RADA

Brusel 17. března 2023
(OR. en)

2021/0200 (COD)

PE-CONS 72/22

CLIMA 669
ENV 1293
ENER 681
TRANS 788
AGRI 710
IND 555
ECOFIN 1319
CODEC 1997

PRÁVNÍ PŘEDPISY A JINÉ AKTY

Předmět: NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY, kterým se mění nařízení (EU) 2018/842 o závazném každoročním snižování emisí skleníkových plynů členskými státy v období 2021–2030 přispívajícím k opatřením v oblasti klimatu za účelem splnění závazků podle Pařížské dohody a nařízení (EU) 2018/1999

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2023/...

ze dne ...,

**kterým se mění nařízení (EU) 2018/842
o závazném každoročním snižování emisí skleníkových plynů členskými státy
v období 2021–2030 přispívajícím k opatřením v oblasti klimatu
za účelem splnění závazků podle Pařížské dohody a nařízení (EU) 2018/1999**

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 192 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru¹,

¹ Úř. věst. C 152, 6.4.2022, s. 189.

s ohledem na stanovisko Výboru regionů¹,
v souladu s řádným legislativním postupem²,

¹ Úř. věst. C 301, 5.8.2022, s. 221.

² Postoj Evropského parlamentu ze dne 14. března 2023 [(Úř. věst. ...) / (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku)] a rozhodnutí Rady ze dne

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Pařížská dohoda¹ přijatá dne 12. prosince 2015 v rámci Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu (UNFCCC) (dále jen „Pařížská dohoda“) vstoupila v platnost dne 4. listopadu 2016. Smluvní strany Pařížské dohody se shodly, že udrží nárůst průměrné globální teploty výrazně pod úrovní 2 °C ve srovnání s úrovní před průmyslovou revolucí a že budou usilovat o omezení tohoto nárůstu na 1,5 °C. Tento závazek byl dne 13. listopadu 2021 posílen přijetím Klimatického paktu z Glasgow v rámci UNFCCC, v němž konference smluvních stran UNFCCC plní roli zasedání smluvních stran Pařížské dohody uznává, že dopady změny klimatu budou mnohem nižší při nárůstu teploty o 1,5 °C ve srovnání s nárůstem o 2 °C, a je odhodlána pokračovat v úsilí o omezení nárůstu teploty na 1,5 °C.
- (2) Potřeba přijmout opatření ke snížení emisí skleníkových plynů je stále naléhavější, jak uvedl Mezivládní panel pro změnu klimatu (IPCC) ve své zprávě ze dne 7. srpna 2021 nazvané „Climate change 2021: The Physical Science Basis“ (Změna klimatu 2021: fyzikální základy), ze dne 28. února 2022 nazvané „Climate Change 2022: Impacts, Adaptation and Vulnerability“ (Změna klimatu 2022: dopady, adaptace a zranitelnost) a ze dne 4. dubna 2022 nazvané „Climate Change 2022: Mitigation of Climate Change“ (Změna klimatu 2022: mitigace změny klimatu). Unie by proto měla vzít tuto naléhavou potřebu v potaz tím, že své úsilí zintenzivní.

¹ Úř. věst. L 282, 19.10.2016, s. 4.

- (3) Unie má regulační rámec pro dosažení cíle snížení emisí skleníkových plynů alespoň o 40 % do roku 2030, který v roce 2014 ještě před vstupem Pařížské dohody v platnost potvrdila Evropská rada. Tento regulační rámec tvoří mimo jiné směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES¹, jímž se vytváří systém pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů v Unii (dále jen „EU ETS“), nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/841², které členským státům ukládá, aby dosáhly rovnováhy mezi emisemi skleníkových plynů a jejich pohlcováním v důsledku využívání půdy, změn ve využívání půdy a lesnictví (LULUCF), a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/842³, které stanoví vnitrostátní cíle pro snižování emisí skleníkových plynů do roku 2030 v odvětvích, na které se nevztahuje směrnice 2003/87/ES ani nařízení (EU) 2018/841.

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů v Unii a o změně směrnice Rady 96/61/ES (Úř. věst. L 275, 25.10.2003, s. 32).

² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/841 ze dne 30. května 2018 o zahrnutí emisí skleníkových plynů a jejich pohlcování v důsledku využívání půdy, změn ve využívání půdy a lesnictví do rámce politiky v oblasti klimatu a energetiky do roku 2030 a o změně nařízení (EU) č. 525/2013 a rozhodnutí č. 529/2013/EU (Úř. věst. L 156, 19.6.2018, s. 1).

³ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/842 ze dne 30. května 2018 o závazném každoročním snižování emisí skleníkových plynů členskými státy v období 2021–2030 přispívajícím k opatřením v oblasti klimatu za účelem splnění závazků podle Pařížské dohody a o změně nařízení (EU) č. 525/2013 (Úř. věst. L 156, 19.6.2018, s. 26).

- (4) Sdělení Komise ze dne 11. prosince 2019 nazvané „Zelená dohoda pro Evropu“ představuje výchozí bod pro splnění cíle Unie dosáhnout nejpozději do roku 2050 klimatické neutrality a poté usilovat o dosažení negativních emisí, jak je stanoveno v čl. 2 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1119¹ („evropský právní rámec pro klima“). V Zelené dohodě pro Evropu se spojuje komplexní soubor vzájemně se posilujících opatření a iniciativ zaměřených na dosažení klimatické neutrality v Unii do roku 2050 a stanoví se v něm nová strategie růstu, jejímž cílem je transformovat Unii ve spravedlivou a prosperující společnost s moderní a konkurenceschopnou ekonomikou účinně využívající zdroje, ve které nebude hospodářský růst vázán na využívání zdrojů. Jeho dalším cílem je chránit, zachovávat a posilovat přírodní kapitál Unie a chránit zdraví a blahobyt občanů před environmentálními riziky a dopady. Uvedená transformace zároveň vykazuje aspekty související s genderovou rovností a má dopad zvláště na některé znevýhodněné a zranitelné skupiny, jako jsou starší osoby, osoby se zdravotním postižením a osoby s menšinovým rasovým nebo etnickým původem. Transformace tedy musí být spravedlivá a inkluzivní a nikdo při ní nesmí zůstat opomenut.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1119 ze dne 30. června 2021, kterým se stanoví rámec pro dosažení klimatické neutrality a mění nařízení (ES) č. 401/2009 a nařízení (EU) 2018/1999 („evropský právní rámec pro klima“) (Úř. věst. L 243, 9.7.2021, s. 1).

- (5) Dne 16. června 2022 přijala Rada doporučení ohledně zajištění spravedlivé transformace na klimatickou neutralitu¹, v němž zdůraznila, že je třeba přijmout doprovodná opatření a věnovat zvláštní pozornost podpoře regionů, průmyslových odvětví, mikropodniků, malých a středních podniků, pracovníků, domácností a spotřebitelů, kteří budou čelit největším výzvám. Uvedené doporučení vybízí členské státy, aby zvážily soubor opatření v oblasti zaměstnanosti a přechodů na trhu práce, vytváření pracovních míst a podnikání, bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, zadávání veřejných zakázek, zdanění a systémů sociální ochrany, základních služeb a bydlení, jakož i - mimo jiné s cílem posílit genderovou rovnost – v oblasti vzdělávání a odborné přípravy.
- (6) Přijetím nařízení (EU) 2021/1119 Unie v právním předpisu zakotvila závazný cíl dosáhnout do roku 2050 klimatické neutrality v rámci celého hospodářství, a snížit tak do uvedeného data emise na čistou nulu, a poté usilovat o dosažení negativních emisí. Uvedeným nařízením se rovněž stanoví závazný cíl Unie dosáhnout do roku 2030 alespoň 55% domácího snížení čistých emisí skleníkových plynů (emisí po odečtení pohlcení) ve srovnání s úrovněmi v roce 1990. Dále se v něm stanoví, že příspěvek čistého pohlcení k dosažení cíle Unie v oblasti klimatu do roku 2030 má být omezen na 225 milionů tun ekvivalentu CO₂.
- (7) V zájmu splnění závazků stanovených v nařízení (EU) 2021/1119, jakož i dosažení příspěvků Unie v rámci Pařížské dohody je potřeba regulační rámec Unie pro dosažení cíle snížení emisí skleníkových plynů do roku 2030 upravit.

¹ Doporučení Rady ze dne 16. června 2022 ohledně zajištění spravedlivé transformace na klimatickou neutralitu (Úř. věst. C 243, 27.6.2022, s. 35).

- (8) Nařízením (EU) 2018/842 se členským státům stanoví povinnosti, pokud jde o jejich minimální příspěvky v období 2021–2030 ke splnění současného cíle Unie snížit do roku 2030 v odvětvích uvedených v článku 2 uvedeného nařízení emise skleníkových plynů o 30 % oproti úrovním z roku 2005. Rovněž se v něm stanoví pravidla pro určování ročních emisních přidělů a pro hodnocení pokroku členských států při dosahování jejich minimálních příspěvků.
- (9) Zatímco obchodování s emisemi se bude vztahovat také na emise skleníkových plynů z námořní dopravy, jakož i z odvětví budov, silniční dopravy a dalších odvětví, oblast působnosti nařízení (EU) 2018/842 by měla zůstat zachována. Nařízení (EU) 2018/842 by se tedy mělo nadále uplatňovat na emise skleníkových plynů z domácí lodní dopravy, avšak nikoliv na emise z mezinárodní lodní dopravy. Oblast působnosti nařízení (EU) 2018/842 by nemělo změnit ani zařazení zařízení na spalování komunálního odpadu do přílohy I směrnice 2003/87/ES pro účely článků 14 a 15 uvedené směrnice. Emise skleníkových plynů členských států spadající do oblasti působnosti nařízení (EU) 2018/842, které se mají brát v úvahu při kontrolách souladu, se budou nadále určovat po dokončení přezkumů inventur v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1999¹.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1999 ze dne 11. prosince 2018 o správě energetické unie a opatření v oblasti klimatu, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 663/2009 a (ES) č. 715/2009, směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/22/ES, 98/70/ES, 2009/31/ES, 2009/73/ES, 2010/31/EU, 2012/27/EU a 2013/30/EU, směrnice Rady 2009/119/ES a (EU) 2015/652 a zrušuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 525/2013 (Úř. věst. L 328, 21.12.2018, s. 1).

- (10) V souladu s pokyny IPCC pro národní inventury skleníkových plynů z roku 2006 se emise CO₂ z biomasy pro výrobu energie vykazují v rámci kategorií využívání půdy, změn ve využívání půdy a lesnictví podle nařízení (EU) 2018/841. S cílem zabránit dvojímu započítávání jsou emise skleníkových plynů z biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy pro účely stanovení emisí skleníkových plynů podle nařízení (EU) 2018/842 vyčísleny jako nulové. Aby se zohlednily dopady nepřímých změn ve využívání půdy a podpořila udržitelnost těchto paliv, je důležité, aby všechny členské státy plně provedly směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001¹, včetně jejích kritérií udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů pro tato paliva.
- (11) V některých odvětvích se emise skleníkových plynů buď zvýšily, nebo zůstaly stabilní. Komise ve sdělení ze dne 17. září 2020 nazvaném „Zvýšení cílů Evropy v oblasti klimatu do roku 2030 – Investice do klimaticky neutrální budoucnosti ve prospěch našich občanů“ uvedla, že zvýšeného cíle celkového snížení emisí skleníkových plynů do roku 2030 lze dosáhnout pouze za přispění všech odvětví.

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001 ze dne 11. prosince 2018 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů (Úř. věst. L 328, 21.12.2018, s. 82).

- (12) Evropská rada v závěrech ze zasedání dne 11. prosince 2020 uvedla, že nový cíl snížení emisí skleníkových plynů pro rok 2030 bude Unie plnit kolektivně při zajištění maximální nákladové efektivity, na tomto úsilí se budou podílet všechny členské státy v duchu spravedlnosti a solidarity, a aniž by byl kdokoli opomenut a nového cíle pro rok 2030 musí být dosaženo způsobem, který zachová konkurenceschopnost Unie a zohlední rozdílné výchozí pozice členských států, jejich specifické vnitrostátní podmínky a potenciál pro snížení emisí skleníkových plynů, a to také v případě ostrovních členských států a ostrovů, i vynaložené úsilí.
- (13) V zájmu dosažení nového cíle Unie snížit do roku 2030 čisté emise skleníkových plynů alespoň o 55 % ve srovnání s úrovněmi v roce 1990 budou odvětví zahrnutá do nařízení (EU) 2018/842 muset postupně snižovat své emise skleníkových plynů, dokud v roce 2030 nedosáhnou snížení o 40 % ve srovnání s úrovněmi v roce 2005. Nařízení (EU) 2018/842 přispívá rovněž k dosažení cílů Pařížské dohody, jakož i cíle Unie dosáhnout nejpozději do roku 2050 klimatické neutrality podle nařízení (EU) 2021/1119, k jehož splnění je zapotřebí postupně sladit úsilí všech členských států a současně přitom zohlednit konkrétní vnitrostátní podmínky.

- (14) Cíl snížení emisí skleníkových plynů do roku 2030 stanovený v nařízení (EU) 2018/842 je zapotřebí pro každý členský stát revidovat. Pro revizi vnitrostátních cílů snížení emisí skleníkových plynů do roku 2030 je třeba použít stejnou metodiku, jaká byla použita při přijetí nařízení (EU) 2018/842, v němž byly vnitrostátní příspěvky určeny po zvážení odlišných kapacit a možností nákladové efektivity v členských státech, tak aby bylo zajištěno spravedlivé a vyvážené sdílení úsilí. Cíl snížení emisí skleníkových plynů pro každý členský stát do roku 2030 by tedy měl být stanoven ve vztahu k úrovni jeho emisí skleníkových plynů v roce 2005, na něž se vztahuje uvedené nařízení, a jak byly přezkoumány podle čl. 4 odst. 3 daného nařízení, avšak s vyloučením ověřených emisí skleníkových plynů ze zařízení, která byla v provozu v roce 2005 a do systému EU ETS byla zahrnuta až po roce 2005.
- (15) V důsledku toho budou od roku vstupu tohoto nařízení v platnost zapotřebí nové závazné vnitrostátní limity, vyjádřené v ročních emisních přidělech. Uvedené limity postupně povedou k dosažení cíle snížení emisí skleníkových plynů každého z členských států do roku 2030. Roční limity stanovené pro roky předcházející roku vstupu tohoto nařízení v platnost, stanovené v prováděcím rozhodnutí Komise (EU) 2020/2126¹, jsou zachovány.

¹ Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2020/2126 ze dne 16. prosince 2020, kterým se stanoví roční emisní přiděly členských států na období 2021–2030 podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/842 (Úř. věst. L 426, 17.12.2020, s. 58).

- (16) Pandemie COVID-19 a útočná válka Ruska proti Ukrajině mají na ekonomiku Unie a úroveň jejích emisí skleníkových plynů dopad v rozsahu, který zatím nelze plně vyčíslit. Na druhé straně Unie zavádí svůj doposud největší stimulační balíček a urychluje přechod od fosilních paliv, což může mít rovněž potenciální dopad na úroveň emisí skleníkových plynů. Vzhledem k této nejistotě a dalším nepředvídaným událostem, které mají dopad na emise skleníkových plynů, je vhodné přezkoumat údaje o emisích v roce 2025 a v případě potřeby v roce 2025 aktualizovat roční emisní přiděly na období 2026–2030. Uvedená aktualizace by měla vycházet z komplexního přezkumu údajů národních inventur provedeného Komisí s cílem určit průměrné emise skleníkových plynů jednotlivých členských států v letech 2021, 2022 a 2023.
- (17) V souladu s nařízením (EU) 2021/1119 by prioritou mělo být snižování přímých emisí skleníkových plynů, které bude muset být doplněno zvýšeným pohlcováním uhlíku s cílem dosáhnout klimatické neutrality. V nařízením (EU) 2021/1119 se uznává, že propady uhlíku zahrnují přírodní a technologická řešení. Je důležité, aby byl zaveden systém Unie pro certifikaci bezpečných pohlcení uhlíku zajišťujících jeho trvalé uložení a dosažených prostřednictvím technologických řešení, který členskými státy a subjekty na trhu poskytne jasné vodítko, pokud jde o posílení tohoto pohlcování uhlíku. Až bude takový systém certifikace v platnosti, bude možné provést analýzu týkající se započítávání těchto pohlcení uhlíku podle práva Unie.

- (18) S cílem stimulovat rychlejší přijímání opatření a dále zajistit ekologickou vyváženost je nezbytné a vhodné snížit stropy pro vypůjčování a započítávání ročních emisních přidělů na celé období 2021–2030. Na druhé straně by členské státy měly mít možnost postupně snižovat své emise skleníkových plynů a nákladově efektivním způsobem dosáhnout svých zvýšených vnitrostátních cílů snížení emisí skleníkových plynů pro rok 2030. S ohledem na nové a přísnější roční emisní přiděly požadované tímto nařízením je vhodné zvýšit stávající stropy pro převody ročních emisních přidělů mezi členskými státy. Možnost převodu ročních emisních přidělů podporuje spolupráci mezi členskými státy a umožňuje jim dosáhnout jejich cílů snížení emisí skleníkových plynů nákladově efektivním způsobem a současně zachovat ekologickou vyváženost. Měla by být zajištěna transparentnost těchto převodů tak, aby byly prováděny oboustranně výhodným způsobem, mimo jiné prostřednictvím dražby, využitím prostředníků na trhu, formou dvoustranných ujednání nebo za použití elektronického rozhraní, jehož cílem je usnadnit výměnu informací o zamýšlených převodech a snížit transakční náklady.

Členské státy mají již nyní povinnost poskytovat souhrnné informace o uzavřených převodech v souladu s prováděcím nařízením Komise (EU) 2020/1208¹. Poté, co Komise obdržené souhrnné informace zkompile, zpřístupňuje tento souhrn v elektronické formě do tří měsíců ode dne, kdy obdržela zprávy od členských států, přičemž se v něm uvádí rozpětí cen placených za každou transakci ročních emisních přidělů. Kromě toho mohou členské státy během obou období mezi zveřejněním prováděcích aktů uvedených v čl. 38 odst. 4 nařízení (EU) 2018/1999 a zahájením postupu kontroly souladu podávat k 15. dni každého měsíce Komisi zprávy o uzavřených převodech. Kromě toho se členské státy vyzývají, aby v zájmu usnadnění výměny informací o zamýšlených převodech relevantní informace průběžně aktualizovaly. Komise obdržené informace kompiluje a tento souhrn včas v elektronické formě zpřístupňuje. V zájmu zvýšení transparentnosti by členské státy měly před jakýmkoli faktickým převodem informovat Výbor pro změnu klimatu zřízený nařízením (EU) 2018/1999 o svém záměru přistoupit k převodu části svého ročního emisního přidělu pro daný rok. Z tohoto důvodu je vhodné nařízení (EU) 2018/1999 změnit.

¹ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2020/1208 ze dne 7. srpna 2020 o struktuře, formátu, postupech předkládání a přezkumu informací vykázaných členskými státy podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1999 a o zrušení nařízení (EU) č. 749/2014 (Úř. věst. L 278, 26.8.2020, s. 1).

- (19) Pro některé členské státy je možné vzít za účelem dosažení souladu s nařízením (EU) 2018/842 v úvahu omezený počet zrušených emisních povolenek EU ETS (dále jen „flexibilita EU ETS“). Z těch členských států, které jsou způsobilé, dva nevyužily flexibilitu EU ETS a jeden ji nevyužil v plném rozsahu. S ohledem na vyšší úroveň ambicí stanovenou tímto nařízením by měla být těmto členským státům poskytnuta nová příležitost, aby tuto flexibilitu využily nebo dále využívaly. Je proto vhodné stanovit pro tyto členské státy novou lhůtu, v níž mohou Komisi oznámit záměr tuto flexibilitu využít nebo ji dále využívat. Kromě toho je vzhledem ke specifické struktuře maltského hospodářství vnitrostátní cíl snížení emisí skleníkových plynů tohoto členského státu založený na hrubém domácím produktu na obyvatele výrazně vyšší než jeho potenciál k nákladově efektivnímu snížení emisí. Je proto vhodné zlepšit přístup Malty k výše uvedené možnosti flexibility, aniž by byl ohrožen cíl Unie v oblasti snížení emisí skleníkových plynů do roku 2030.

- (20) Kromě flexibility EU ETS lze v zájmu dosažení souladu členských států s nařízením (EU) 2018/842 vzít v úvahu omezené množství čistých pohlcení a čistých emisí z oblasti LULUCF (dále jen „flexibilita LULUCF“). V zájmu zajištění dostatečného úsilí o zmírnění dopadů změn klimatu do roku 2030 je vhodné omezit využívání flexibility LULUCF tak, že se její využití rozdělí do dvou samostatných časových období, přičemž pro každé z nich bude stanovena mezní hodnota odpovídající polovině maximálního množství celkových čistých pohlcení dle přílohy III nařízení (EU) 2018/842. Rovněž je vhodné uvést název uvedené přílohy do souladu s nařízením (EU) 2018/841 v návaznosti na jeho změnu provedenou nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) 2021/268¹. V důsledku toho již dále není potřeba, aby nařízení (EU) 2018/842 zmocňovalo Komisi k přijetí aktů v přenesené pravomoci za účelem změny názvu přílohy III uvedeného nařízení. Ustanovení čl. 7 odst. 2 nařízení (EU) 2018/842 by proto mělo být zrušeno.
- (21) Pokud Komise zjistí, že členský stát nedosahuje dostatečného pokroku při plnění svých ročních úrovní emisí podle nařízení (EU) 2018/842, měly by být posíleny mechanismy nápravných opatření podle uvedeného nařízení, aby bylo možné přijmout rychlá a účinná opatření. Je proto vhodné revidovat požadavky, které se vztahují na plány nápravných opatření, které mají členské státy předložit Komisi v případě, že nedosáhnou dostatečného pokroku.

¹ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2021/268 ze dne 28. října 2020, kterým se mění příloha IV nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/841, pokud jde o referenční úrovně pro lesy, které mají členské státy uplatňovat v období 2021–2025 (Úř. věst. L 60, 22.2.2021, s. 21).

- (22) Unie a její členské státy jsou stranami Úmluvy Evropské hospodářské komise Organizace spojených národů o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí¹ (Aarhuská úmluva). Veřejná kontrola a přístup k právní ochraně jsou zásadními prvky demokratických hodnot Unie a nástroji k ochraně právního státu.
- (23) V rámci opatření Unie v oblasti klimatu by měly být využívány nejnovější vědecké poznatky. V kontextu nařízení (EU) 2018/842 by se proto mělo brát v úvahu poradenství poskytnuté Evropským vědeckým poradním výborem pro změnu klimatu zřízeným podle článku 10a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 401/2009².
- (24) S ohledem na zavedení posíleného mechanismu k zajištění souladu v nařízení (EU) 2018/841 k roku 2026 je vhodné zrušit odpočty emisí skleníkových plynů vytvořených jednotlivými členskými státy v období 2026–2030 v odvětví LULUCF, které překračují jejich pohlcení. Ustanovení čl. 9 odst. 2 nařízení (EU) 2018/842 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.

¹ Úř. věst. L 124, 17.5.2005, s. 4.

² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 401/2009 ze dne 23. dubna 2009 o Evropské agentuře pro životní prostředí a Evropské informační a pozorovací síti pro životní prostředí (Úř. věst. L 126, 21.5.2009, s. 13).

- (25) Je vhodné, aby byly při přezkumu nařízení (EU) 2018/842 v roce 2024 zohledněny cíle Unie v oblasti snižování emisí skleníkových plynů podle nařízení (EU) 2021/1119, závazek Unie plnit cíle Pařížské dohody a veškeré relevantní závazky vyplývající z konferencí smluvních stran UNFCCC. Kromě toho by měl tento přezkum zahrnovat i trajektorii snižování emisí skleníkových plynů, která bude slučitelná se závazným cílem dosáhnout klimatické neutrality v Unii do roku 2050 podle nařízení (EU) 2021/1119.

- (26) 20 % emisí skleníkových plynů v Unii tvoří emise skleníkových plynů jiných než CO₂, jako je methan, oxid dusný a fluorované plyny. Na emise skleníkových plynů jiných než CO₂ se vztahuje nařízení (EU) 2018/842, a proto tyto emise nutně budou součástí opatření, která členské státy zavedou za účelem splnění svých zvýšených cílů snížení emisí skleníkových plynů do roku 2030 podle tohoto nařízení. Členské státy mají do 30. června 2023 předložit Komisi návrh aktualizace svých integrovaných vnitrostátních plánů v oblasti energetiky a klimatu. Komise v tomto ohledu vydá příslušné pokyny, mimo jiné s cílem podpořit členské státy v tom, aby stanovily cíle a politiky ke snížení emisí methanu. Podobně mají členské státy posoudit, zda by jejich strategické plány v rámci společné zemědělské politiky měly být revidovány tak, aby zohledňovaly zvýšené ambice v nařízení (EU) 2018/842, které jsou stanoveny v pozměňujících ustanoveních k uvedenému nařízení obsažených v tomto nařízení. Informace o výsledcích dosažených kombinací úsilí Unie a členských států v souvislosti s emisemi skleníkových plynů jiných než CO₂ zahrne Komise do výročních zpráv podle čl. 29 odst. 5 nařízení (EU) 2018/1999. Komise má rovněž posoudit návrhy integrovaných vnitrostátních plánů v oblasti energetiky a klimatu a může vydat doporučení členským státům, které nedosahují dostatečného pokroku. Komise v souvislosti s přezkumem nařízení (EU) 2018/841 posoudí současné trendy a budoucí prognózy emisí skleníkových plynů ze zemědělství, jakož i možnosti regulace v zájmu zajištění jejich souladu s cílem dosáhnout dlouhodobého snížení emisí skleníkových plynů ve všech odvětvích hospodářství v souladu s cílem Unie spočívajícím v dosažení klimatické neutrality a průběžnými cíli Unie v oblasti klimatu stanovenými v nařízení (EU) 2021/1119. Při přezkumu nařízení (EU) 2018/842 Komise posoudí, jak všechna odvětví, na něž se uvedené nařízení vztahuje, přispívají ke snižování emisí skleníkových plynů, zejména včetně snížení dosaženého v oblasti emisí skleníkových plynů jiných než CO₂, a to i v jiných odvětvích než v zemědělství.

- (27) Jelikož cílů tohoto nařízení, totiž upravit s ohledem na nařízení (EU) 2021/1119 povinnosti členských států, pokud jde o jejich minimální příspěvky v období 2021–2030 ke splnění cíle Unie v oblasti snižování emisí skleníkových plynů, a přispět k dosažení cílů Pařížské dohody, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich z důvodu jejich rozsahu a účinků může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (28) Nařízení (EU) 2018/842 a (EU) 2018/1999 by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1
Změny nařízení (EU) 2018/842

Nařízení (EU) 2018/842 se mění takto:

- 1) článek 1 se nahrazuje tímto:

„Článek 1
Předmět

Toto nařízení stanoví povinnosti členských států, pokud jde o jejich minimální příspěvky v období 2021–2030 ke splnění cíle Unie snížit do roku 2030 v odvětvích uvedených v článku 2 tohoto nařízení emise skleníkových plynů o 40 % oproti úrovním z roku 2005. Přispívá k tomu, aby byl splněn dlouhodobý cíl klimatické neutrality v Unii nejpozději do roku 2050 a aby se poté usilovalo o dosažení negativních emisí. Přispívá tak k dosažení cílů nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1119* („evropský právní rámec pro klima“) a Pařížské dohody. Toto nařízení rovněž stanoví pravidla pro určování ročních emisních přidělů a pro hodnocení pokroku členských států při dosahování jejich minimálních příspěvků.

* Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1119 ze dne 30. června 2021, kterým se stanoví rámec pro dosažení klimatické neutrality a mění nařízení (ES) č. 401/2009 a nařízení (EU) 2018/1999 („evropský právní rámec pro klima“) (Úř. věst. L 243, 9.7.2021, s. 1).“;

2) v článku 2 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Toto nařízení se použije na emise skleníkových plynů z kategorií zdrojů IPCC energetika, průmyslové procesy a použití produktů, zemědělství a odpadů, jak jsou stanoveny podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1999*, s výjimkou emisí skleníkových plynů z činností uvedených v příloze I směrnice 2003/87/ES, jiných než je činnost „námořní doprava“ a činnosti uvedené v dané příloze pouze pro účely článků 14 a 15 uvedené směrnice.

* Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1999 ze dne 11. prosince 2018 o správě energetické unie a opatření v oblasti klimatu, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 663/2009 a (ES) č. 715/2009, směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/22/ES, 98/70/ES, 2009/31/ES, 2009/73/ES, 2010/31/EU, 2012/27/EU a 2013/30/EU, směrnice Rady 2009/119/ES a (EU) 2015/652 a zrušuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 525/2013 (Úř. věst. L 328, 21.12.2018, s. 1).“;

3) článek 4 se mění takto:

a) odstavce 1 až 4 se nahrazují tímto:

„1. Každý členský stát dosáhne v roce 2030 omezení svých emisí skleníkových plynů alespoň o procentní podíl stanovený ve sloupci 2 tabulky v příloze I pro daný členský stát ve vztahu k jeho úrovni emisí skleníkových plynů v roce 2005 stanovené podle odstavce 3 tohoto článku.

2. S výhradou možností flexibility podle článků 5, 6 a 7 tohoto nařízení a úpravy podle čl. 10 odst. 2 tohoto nařízení a s přihlédnutím k případným odpočtům vyplývajícím z použití článku 7 rozhodnutí č. 406/2009/ES každý členský stát zajistí, aby jeho emise skleníkových plynů:
- a) nepřekročily v letech 2021 a 2022 mezní hodnotu stanovenou prostřednictvím lineární trajektorie začínající na průměrné hodnotě jeho emisí skleníkových plynů v roce 2016, 2017 a 2018, stanovené podle odstavce 3 tohoto článku, a končící v roce 2030 na mezní hodnotě určené pro daný členský stát ve sloupci 1 tabulky v příloze I tohoto nařízení; počátek lineární trajektorie členského státu se nachází buď na pěti dvanáctinách vzdálenosti mezi roky 2019 a 2020, nebo v roce 2020, podle toho, která z příslušných hodnot povede k nižšímu ročnímu emisnímu přidělu daného členského státu;
 - b) nepřekročily v letech 2023, 2024 a 2025 mezní hodnotu stanovenou prostřednictvím lineární trajektorie začínající v roce 2022 na hodnotě jeho ročního emisního přidělu, stanoveného podle odstavce 3 tohoto článku pro daný rok, a končící v roce 2030 na mezní hodnotě určené pro daný členský stát ve sloupci 2 tabulky v příloze I tohoto nařízení;

- c) nepřekročily v letech 2026–2030 mezní hodnotu stanovenou prostřednictvím lineární trajektorie začínající na průměrné hodnotě jeho emisí skleníkových plynů v letech 2021, 2022 a 2023, předložených daným členským státem podle článku 26 nařízení (EU) 2018/1999 a v souladu s odstavcem 3 tohoto článku, a končící v roce 2030 na mezní hodnotě určené pro daný členský stát ve sloupci 2 tabulky v příloze I tohoto nařízení; počátek lineární trajektorie členského státu se nachází na devíti dvanáctinách vzdálenosti mezi roky 2023 a 2024.
3. Komise přijme prováděcí akty, v nichž stanoví roční emisní přiděly pro každý členský stát pro jednotlivé roky v období 2021–2030 vyjádřené v tunách ekvivalentu CO₂ v souladu s lineárními trajektoriemi stanovenými v odstavci 2 tohoto článku.

Pro roky 2021 a 2022 stanoví Komise roční emisní přiděly na základě komplexního přezkumu posledních údajů národních inventur za roky 2005, 2016, 2017 a 2018, které členské státy předložily podle článku 7 nařízení (EU) č. 525/2013, a uvede pro každý členský stát hodnotu emisí skleníkových plynů v roce 2005 použitou pro stanovení těchto ročních emisních přidělů.

Pro roky 2023, 2024 a 2025 stanoví Komise roční emisní přiděly na základě hodnoty emisí skleníkových plynů jednotlivých členských států za rok 2005 uvedené podle druhého pododstavce tohoto odstavce a na základě přezkoumaných hodnot údajů národních inventur za roky 2016, 2017 a 2018 uvedených v témže pododstavci.

Pro roky 2026–2030 stanoví Komise roční emisní přiděly na základě hodnoty emisí skleníkových plynů jednotlivých členských států za rok 2005 uvedené podle druhého pododstavce tohoto odstavce a na základě komplexního přezkumu posledních údajů národních inventur za roky 2021, 2022 a 2023, které členské státy předložily podle článku 26 nařízení (EU) 2018/1999.

4. Prováděcí akty uvedené v odstavci 3 rovněž stanoví na základě procentních podílů oznámených členskými státy podle čl. 6 odst. 3, 3a a 3b celková množství, jež lze vzít v období 2021–2030 v úvahu pro účely dosažení souladu ze strany členských států podle článku 9. Pokud součet celkových množství všech členských států překročí společnou celkovou hodnotu ve výši 100 milionů, sníží se celková množství za každý členský stát poměrným způsobem tak, aby společná celková hodnota překročena nebyla.“;

b) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„6. Při provádění opatření k omezení emisí skleníkových plynů podle odstavců 1 a 2 zváží členské státy potřebu zajistit spravedlivou a sociálně vyváženou transformaci pro všechny. Komise může vydat pokyny, aby členské státy v tomto ohledu podpořila.“;

4) článek 5 se mění takto:

a) odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. S ohledem na roky 2021–2025 si členský stát může pro následující rok vypůjčit množství až do výše 7,5 % ze svého ročního emisního přidělu.“

b) odstavce 3 a 4 se nahrazují tímto:

„3. Členský stát, jehož emise skleníkových plynů za daný rok jsou nižší než jeho roční emisní přiděl pro daný rok s přihlédnutím k možnostem využití flexibility podle tohoto článku a článku 6, může:

a) s ohledem na rok 2021 nadbytečnou část svého ročního emisního přidělu až do výše 75 % svého ročního emisního přidělu pro rok 2021 započítat do následujících let až do roku 2030 a

- b) s ohledem na roky 2022–2029 nadbytečnou část svého ročního emisního přidělu až do výše 25 % svého ročního emisního přidělu pro daný rok započítat do následujících let až do roku 2030.
4. S ohledem na roky 2021–2025 může členský stát převést až 10 % svého ročního emisního přidělu na daný rok na jiný členský stát a s ohledem na roky 2026–2030 může převést až 15 %. Přijímající členský stát může toto množství využít za účelem dosažení souladu podle článku 9 pro daný rok nebo pro následující roky až do roku 2030.“
- c) vkládá se nový odstavec, který zní:
- „5a. Před převodem ročních emisních přidělů podle odstavců 4 a 5 členský stát informuje elektronickou formou Výbor pro změnu klimatu zřízený nařízením (EU) 2018/1999 o svém záměru převést část svého ročního emisního přidělu pro kterýkoliv daný rok.“
- d) odstavec 6 nahrazuje tímto:
- „6. Členské státy by měly využít příjmy nebo jejich ekvivalent z hlediska finanční hodnoty získané převodem ročních emisních přidělů podle odstavců 4 a 5 k boji proti změně klimatu v Unii nebo ve třetích zemích. Členské státy informují Komisi o veškerých aktivitách uskutečněných podle tohoto odstavce a tyto informace ve snadno přístupné formě zveřejní.“;

5) článek 6 se mění takto:

a) v odstavci 3 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Členské státy uvedené v příloze II mohou rozhodnout, že oznámený procentní podíl během uvedeného období revidují, a to jednou v roce 2024 a jednou v roce 2027. V takovém případě o tomto rozhodnutí informuje dotčený členský stát Komisi do 31. prosince 2024, případně do 31. prosince 2027.“;

b) vkládají se nové odstavce, které znějí:

„3a. Malta oznámí Komisi do 31. prosince 2023, zda pro dosažení souladu podle článku 9 hodlá využít omezený počet zrušených povolenek EU ETS uvedený v odstavci 1 tohoto článku až do výše procentního podílu stanoveného v příloze II pro každý rok období 2025–2030.

3b. Bez ohledu na odstavec 3 členské státy uvedené v příloze II, které do 31. prosince 2019 neoznámily Komisi záměr využít nebo využít v plné míře omezený počet zrušených povolenek EU ETS uvedený v odstavci 1 tohoto článku, oznámí Komisi do 31. prosince 2023, zda pro dosažení souladu podle článku 9 hodlají využít nebo dále využívat uvedený omezený počet zrušených povolenek EU ETS až do výše procentního podílu stanoveného v příloze II pro každý rok období 2025–2030 pro každý dotčený členský stát.“

c) odstavce 4 a 5 se nahrazují tímto:

- „4. Ústřední správce jmenovaný podle čl. 20 odst. 1 směrnice 2003/87/ES (dále jen „ústřední správce“) na žádost členského státu zohlední pro účely dosažení souladu daného členského státu podle článku 9 tohoto nařízení objem až do výše celkového množství stanoveného podle čl. 4 odst. 4 tohoto nařízení. Pro každý rok období 2021–2030 se pro daný členský stát jedna desetina celkového množství povolenek EU ETS stanoveného podle čl. 4 odst. 4 tohoto nařízení zruší v souladu s čl. 12 odst. 4 směrnice 2003/87/ES. Pro každý rok období 2025–2030 se pro členské státy, které učinily oznámení Komisi podle odstavců 3a a 3b tohoto článku, jedna šestina celkového množství povolenek EU ETS stanoveného podle čl. 4 odst. 4 tohoto nařízení zruší v souladu s čl. 12 odst. 4 směrnice 2003/87/ES.
5. Pokud členský stát v souladu s odstavcem 3 informoval Komisi o svém rozhodnutí revidovat dříve oznámený procentní podíl, zruší se pro tento členský stát odpovídající nižší nebo vyšší množství povolenek EU ETS, a to pro každý rok v období 2026–2030, případně 2028–2030.“;

6) článek 7 se mění takto:

a) název se nahrazuje tímto:

„Další využití čistých pohlčení z LULUCF“;

b) odstavec 1 se mění takto:

i) věty se nahrazuje tímto:

„1. Pokud emise skleníkových plynů určitého státu překročí jeho roční emisní přiděly pro daný rok, včetně jakýchkoli ročních emisních přidělů započtených podle čl. 5 odst. 3 tohoto nařízení, lze za účelem dosažení souladu podle článku 9 tohoto nařízení pro daný rok vzít v úvahu množství až do výše součtu celkových čistých pohlčení a celkových čistých emisí z kombinovaných kategorií započítávání využití půdy zahrnutých do oblasti působnosti nařízení (EU) 2018/841, za předpokladu, že:“

ii) písmeno a) se nahrazuje tímto:

„a) kumulativní množství započtené u tohoto členského státu za období 2021–2025 nepřekračuje maximální množství celkových čistých pohlčení stanovené pro daný členský stát v příloze III tohoto nařízení;

aa) kumulativní množství započtené u tohoto členského státu za období 2026–2030 nepřekračuje maximální množství celkových čistých pohlčení stanovené pro daný členský stát v příloze III tohoto nařízení;“

c) odstavec 2 se zrušuje;

7) článek 8 se nahrazuje tímto:

„Článek 8

Nápravná opatření

1. Pokud Komise při svém každoročním posouzení podle článku 29 nařízení (EU) 2018/1999 a po zohlednění zamýšleného využití možností flexibility uvedených v člancích 5, 6 a 7 tohoto nařízení zjistí, že některý členský stát nedosahuje dostatečného pokroku v plnění svých závazků podle článku 4 tohoto nařízení, předloží tento členský stát Komisi do tří měsíců plán nápravných opatření zahrnující:
 - a) podrobné vysvětlení, proč daný členský stát nedosahuje v plnění uvedených závazků dostatečného pokroku;
 - b) posouzení toho, jak finanční prostředky Unie podpořily úsilí daného členského státu o splnění uvedených závazků a jak hodlá tyto finanční prostředky využít k dosažení pokroku v plnění těchto závazků;

- c) dodatečná opatření, která doplňují integrovaný vnitrostátní plán daného členského státu v oblasti energetiky a klimatu podle nařízení (EU) 2018/1999 nebo posilují jeho provádění a která má v zájmu splnění uvedených závazků provést prostřednictvím vnitrostátních politik a opatření a uskutečňování opatření Unie, spolu s podrobným posouzením plánovaného snížení emisí skleníkových plynů v důsledku těchto opatření, které se opírá o kvantitativní údaje, jsou-li k dispozici;
- d) přesný harmonogram provedení těchto opatření, který umožní posoudit každoroční pokrok dosažený při provádění.

Pokud členský stát zřídil vnitrostátní poradní orgán pro oblast klimatu, může jej požádat o poradenství s cílem určit nezbytná opatření uvedená v prvním pododstavci písm. c).

- 2. Při posuzování všech takových plánů nápravných opatření je Komisi nápomocna Evropská agentura pro životní prostředí v souladu se svým ročním pracovním programem.
- 3. Komise může k plánům nápravných opatření předloženým podle odstavce 1 vydat stanovisko ohledně robustnosti dotčených nápravných opatření a v takovém případě tak učiní do čtyř měsíců od jejich obdržení. Dotyčný členský stát stanovisko Komise v co nejvyšší míře zohlední a může s ohledem na ně svůj plán nápravných opatření revidovat. Pokud dotyčný členský stát stanovisko Komise nebo jeho podstatnou část nezohlední, poskytne pro to Komisi důvody.

4. Každý členský stát svůj plán nápravných opatření uvedený v odstavci 1 a případné důvody uvedené v odstavci 3 zveřejní. Komise své stanovisko uvedené v odstavci 3 zveřejní.“;

8) v článku 9 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Pokud emise skleníkových plynů určitého členského státu v období 2021–2025 podle článku 4 nařízení (EU) 2018/841 překročily pohlcení stanovená podle článku 12 uvedeného nařízení, provede ústřední správce pro příslušné roky odpočet od ročních emisních přidělů tohoto členského státu odpovídající množství těchto nadměrných emisí skleníkových plynů v tunách ekvivalentu CO₂.“;

9) článek 15 se nahrazuje tímto:

„Článek 15

Přezkum

1. Toto nařízení se průběžně přezkoumává s přihlédnutím mimo jiné k vývoji situace v členských státech, ke způsobu, jakým všechna odvětví hospodářství přispívají ke snižování emisí skleníkových plynů, k vývoji na mezinárodní úrovni a k úsilí vyvíjenému za účelem dosažení dlouhodobých cílů Pařížské dohody a nařízení (EU) 2021/1119.

2. Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě do šesti měsíců po každém globálním hodnocení podle článku 14 Pařížské dohody zprávu o fungování tohoto nařízení, včetně rovnováhy mezi nabídkou a poptávkou, pokud jde o roční emisní přiděly, jakož i o vhodnosti vnitrostátních cílů snižování emisí skleníkových plynů uvedených v příloze I tohoto nařízení, pokud jde o jejich přínos k dosažení cílů Unie v oblasti klimatu podle nařízení (EU) 2021/1119 a k dosažení cílů Pařížské dohody. Tato zpráva obsahuje zejména posouzení potřeby zavedení dalších politik a opatření Unie za účelem nezbytných snížení emisí skleníkových plynů ze strany Unie a členských států na základě rámce pro období po roce 2030. Zahrnuje rovněž posouzení trajektorie snižování emisí skleníkových plynů v oblasti působnosti tohoto nařízení, která je slučitelná s cílem dosažení klimatické neutrality nejpozději do roku 2050, s přihlédnutím k předpokládanému orientačnímu emisnímu rozpočtu Unie uvedenému v čl. 4 odst. 4 nařízení (EU) 2021/1119, jakož i k významu podpory spravedlnosti a solidarity mezi členskými státy a nákladové efektivity při dosahování tohoto cíle. K uvedené zprávě mohou být případně připojeny legislativní návrhy.

Ve zprávách uvedených v prvním pododstavci se zohlední dlouhodobé strategie členských států připravené a předložené podle čl. 15 odst. 1 nařízení (EU) 2018/1999 a jejich posouzení provedené Komisí podle čl. 15 odst. 9 uvedeného nařízení.“;

- 10) vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 15a

Vědecké poradenství

Evropský vědecký poradní výbor pro změnu klimatu zřízený podle článku 10a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 401/2009* (dále jen „poradní výbor“) může z vlastního podnětu poskytovat vědecké poradenství nebo vydávat zprávy o opatřeních Unie, cílech v oblasti klimatu, ročních úrovních emisí a možnostech využití flexibility podle tohoto nařízení. Komise relevantní poradenství a zprávy poradního výboru zohledňuje, zejména ve vztahu k budoucím opatřením zaměřeným na další snižování emisí skleníkových plynů v odvětvích, na něž se vztahuje toto nařízení.

* Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 401/2009 ze dne 23. dubna 2009 o Evropské agentuře pro životní prostředí a Evropské informační a pozorovací síti pro životní prostředí (Úř. věst. L 126, 21.5.2009, s. 13).“;

- 11) přílohy I, II a III se mění v souladu s přílohou tohoto nařízení.

Článek 2
Změny nařízení (EU) 2018/1999

Nařízení (EU) 2018/1999 se mění takto:

1) v článku 26 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Počínaje rokem 2023 členské státy stanoví a oznámí Komisi konečné údaje inventury skleníkových plynů k 15. březnu každého roku (rok X) a předběžné údaje inventury skleníkových plynů k 15. lednu každého roku včetně informací o skleníkových plynech a inventuře uvedených v příloze V. Zpráva o konečných údajích inventury skleníkových plynů musí rovněž zahrnovat úplnou a aktuální zprávu o národní inventuře. Komise do tří měsíců od obdržení zpráv zpřístupní informace uvedené v písm. n) prvním odstavci části 1 přílohy V elektronické formě Výboru pro změnu klimatu uvedenému v čl. 44 odst. 1 písm. a).“

2) v příloze V části 1 prvním pododstavci se písmeno n) nahrazuje tímto:

„n) informace o:

i) záměrech členského státu využít možností flexibility podle čl. 5 odst. 4 a 5 nařízení (EU) 2018/842, pokud možno i včetně informací týkajících se množství, druhu převodu a odhadovaného rozpětí cen;

- ii) použití příjmů podle čl. 5 odst. 6 nařízení (EU) 2018/842;
- iii) záměrech členského státu využít možnosti flexibility podle čl. 7 odst. 1 nařízení (EU) 2018/842.“

Článek 3

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V ... dne ...,

Za Evropský parlament
předsedkyně

Za Radu
předseda nebo předsedkyně

PŘÍLOHA

V nařízení (EU) 2018/842 se přílohy I, II a III mění takto:

1) příloha I se nahrazuje tímto:

„PŘÍLOHA I

SNÍŽENÍ EMISÍ SKLENÍKOVÝCH PLYNŮ ČLENSKÝMI STÁTY PODLE ČL. 4
ODST. 1

	Stav snížení emisí skleníkových plynů členskými státy v roce 2030 oproti úrovním z roku 2005 stanoveným podle čl. 4 odst. 3	
	Sloupec 1	Sloupec 2
Belgie	– 35 %	– 47 %
Bulharsko	– 0 %	– 10 %
Česko	– 14 %	– 26 %
Dánsko	– 39 %	– 50 %
Německo	– 38 %	– 50 %
Estonsko	– 13 %	– 24 %
Irsko	– 30 %	– 42 %
Řecko	– 16 %	– 22,7 %
Španělsko	– 26 %	– 37,7 %
Francie	– 37 %	– 47,5 %
Chorvatsko	– 7 %	– 16,7 %
Itálie	– 33 %	– 43,7 %
Kypr	– 24 %	– 32 %
Lotyšsko	– 6 %	– 17 %

	Stav snížení emisí skleníkových plynů členskými státy v roce 2030 oproti úrovním z roku 2005 stanoveným podle čl. 4 odst. 3	
	Sloupec 1	Sloupec 2
Litva	– 9 %	– 21 %
Lucembursko	– 40 %	– 50 %
Maďarsko	– 7 %	– 18,7 %
Malta	– 19 %	– 19 %
Nizozemsko	– 36 %	– 48 %
Rakousko	– 36 %	– 48 %
Polsko	– 7 %	– 17,7 %
Portugalsko	– 17 %	– 28,7 %
Rumunsko	– 2 %	– 12,7 %
Slovinsko	– 15 %	– 27 %
Slovensko	– 12 %	– 22,7 %
Finsko	– 39 %	– 50 %
Švédsko	– 40 %	– 50 %

“
”

2) v příloze II se položka týkající se Malty nahrazuje tímto:

”

	Maximální procentní podíl emisí skleníkových plynů v roce 2005 stanovený podle čl. 4 odst. 3
„Malta	7 %“

“
”

3) příloha III se mění takto:

a) název přílohy III se nahrazuje tímto:

„CELKOVÁ ČISTÁ POHLCENÍ Z KATEGORIÍ VYUŽITÍ PŮDY SPADAJÍCÍ DO OBLASTI PŮSOBNOSTI NAŘÍZENÍ (EU) 2018/841, JEŽ MOHOU ČLENSKÉ STÁTY VZÍT V ÚVAHU PRO ÚČELY DOSAŽENÍ SOULADU ZA OBDOBÍ 2021–2030 PODLE ČL. 7 Odst. 1 písm. A) a AA) TOHOTO NAŘÍZENÍ“;

b) položka týkající se Spojeného království se zrušuje;

c) v posledním řádku tabulky se číslo „280“ nahrazuje číslem „262,2“.
